

Lheničtí rodáci v čs. legiích na ruské frontě 1914 - 1918

Bylo jich celkem deset, dva v bitvách za samostatné Československo padli (Petr Fencl a František Štifter). Osm Lheničanů boje s Němci a bolševickými oddíly o sibiřskou magistrálu přežilo. Také za jejich jmény zůstanou ukryty nikdy nenapsané příběhy. V dnešní malé skládance ze střípků minulosti přidáváme aspoň pár dat a podrobností k těm, kteří rukovali do Velké války v řadách budějovického 91. pěšího regimentu.

Legionář Antonín Majer *10. 6. 1882 Lhenice čp. 39, Máčalů
syn Jakuba Majera, tkalce v čp. 39 a jeho manželky Anny rozené Vachtové, dcery hrnčíře z Bavorova. Do války povolán ve věku 32 let, vojín budějovického c. a k. 91. pěšího pluku. Zajat Rusy 24. 9. 1915 v bojové linii u města Dubno (západní Ukrajina, mezi Kyjevem a Lvovem). Do čs. legií se přihlásil 14. 7. 1917 z pracovního lágru u řeky Volhy v tatarské Kazani, přijat 27. 7. 1917. Zařazen v hodnosti vojína k 7. střeleckému pluku, zvanému Tatranský. S ním prošel vítěznou bitvou s Němci u železničního uzlu Bachmač ve dnech 8.- 13. 3. 1918, odkud esalony (vlakové soupravy) s útvary Čechoslováků z Povolží mířily přes sibiřské pláně na Dálný Východ do přístavu Vladivostok. Sloužil u přepravy střeliva (oddíl vozatajstva 2. střelecké divize), demobilizován 15. 10. 1920.

Legionář Vojtěch Stehlík *22. 4. 1890 Lhenice čp. 39, Máčalů
syn kováře Augustina Stehlíka a Albíny roz. Majerové (dcera Matěje Majera tkalce z domu čp. 43, Majerů). Na začátku války mu bylo 24 let, vojín budějovického c. a k. 91. pěšího pluku, s nímž počátkem roku 1915 odejel na frontu k Medzilaborcům a bojoval v Karpatech. Zajat Rusy v prostoru Dubno o týden dříve než Antonín Majer - 18. 9. 1915. Do tehdy čerstvě vzniklého (1. 1. 1916) Československého střeleckého pluku na Rusi se přihlásil 9. 7. 1916 v Kyjevu. Přijat 4. 8. 1916, zařazen jako vojín, převelen v hodnosti střelce k 1. pluku lehkého dělostřelectva, s nímž byl demobilizován a v prosinci 1918 se vrátil do vlasti. Krátce nato na následky válečných útrap zemřel ve Lhenicích dne 27. 3. 1921.

Legionář Vojtěch Majer *10. 2. 1894 Lhenice čp. 131, Trčků
syn Františka Majera, zdejšího řezníka (nar. v čp. 193, Pepičků) a Anny roz. Trčkové ze Lhenic 131. Dvacetiletý vojín c. a k. 91. pěšího pluku, s budějovickým regimentem zasáhl do bojů na haličské frontě v ofenzivě rakousko-uherské armády až do květnového průlomu u Gorlice. Při ústupových bojích od Lvova zajat Rusy spolu s Antonínem Majerem a dalšími dne 24. 9. 1915 u Dubna. Jejich cesty se pak rozešly. Do záložního praporu čs. legií Vojtěch vstoupil 7. 7. 1917 po téměř dvouletém pobytu v ukrajinském zajateckém pracovním táboře Stari Kuty (kraj Ivano-Frankivsk). V hodnosti vojína sloužil u 1. střeleckého pluku Mistra Jana z Husí, demobilizován 9. 10. 1920.

Legionář František Kubeš *9. 11. 1889 Lhenice čp. 194 (Brusná)
syn tkalce Františka Kubeše, domkáře v Brusné a Marie roz. Břicháčkové, dcery schwarzenberského knížecího ovčáka ze statku Kratochvíle. Pětadvacetiletý vojín budějovického c. a k. 91. pěšího pluku, zajat Rusy 12. 9. 1915 v západoukrajinské oblasti Rivne. Do čs. legií přijat 2. 5. 1918 ze sběrného tábora u města Nižnij Novgorod (soutok řek Volha a Oka). Zařazen jako vojín k 9. střeleckému pluku, demobilizován 23. 10. 1920. Po návratu do Čech se oženil s Marií Havlovou 18. 1. 1921 v Netolicích.

Pramen:

Databáze československých legionářů z 1. světové války. Vojenský historický archiv Praha, 22. 5. 2009.
Doplněny jsou rodo- a místopisné údaje, osobní data legionářů nově ověřena v Knize narozených a pokřtěných pro Lhenice (1877-1911).

